

pastorater och annexer och ingen skulle derigenom ske prejudice. När Komiténs, d.ä. Runeberg's, arbete blifvit afslutadt, vore sedan tid att på ett landt värdigt sätt reglera hans lifstidspension, något så mycket lättare, som som sagde 280 R^{ubel} Skilfver veterligen utgöra det enda vetenskapliga och litterära understöd för någon person utom universitetet.

Endast motvilligt erinrar jag derom, att en sådan åtgärd vore en handling af väl beräknad politik, emedan föga någonting kunde i lika grad möta allmänt gillande. Detta må dock gälla, hvad det kan; men hufvudskäl är: Runebergs rättighet, landets skyldighet. Med största glädje deremot tänker jag derpå, att den Höga Personlighet, på Hvilkens Nådiga beslut saken beror, här finner ett förnyadt tillfälle att vinna hjertan, och att Högvälborne Herr Grefven, såsom den inhemska litteraturens närmaste främjare och beskyddare, för sin bemedling icke kan hafva något värdigare föremål.

Huruvida ett så hastigt afgörande är möjligt, kan jag icke bedöma. Men kunde Högvälborne Herr Grefven till den 23 dennes med ett par rader gifva Runeberg underrättelse om anslagets beviljande, så skulle han med lugnare blick mot framtiden kunna den dagen fira sitt silfverbröllopp, och dagen för honom vinna ett ökadt värde genom Herr Grefvens ädla deltagande,

Måtte det förtroende, hvarmed jag vågat närma mig Herr Grefven, vittna om min djupa vörndnad och om min obegränsade tillit till Herr Grefvens upphöjda tankesätt.

Med denna vörndnad och denna tillit har jag äran framhärda

Högvälborne Herr Grefvens
aldraödmjukaste tjänare
Joh. Vilh. Snellman

Helsingfors den 12 Januari 1856.

173 A. ARMFELT – J. V. SNELLMAN JANUARI 1856

HUB, JVS handskriftssamling

Högädle Herr Rektor!

Med anledning af Herr Rektorns skrifvelse af den 12. dennes får jag meddela, att jag haft lyckan hos Hans Kejslerliga Majestät utverka ett studii understöd åt J. L. Runebergs vid Universitetet för närvarande inskrifne söner. Förhållanden, hvilkas beskaffenhet jag endast vid ett personligt sammanträffande med Herr Rektor kan närmare utveckla, hafva satt mig urstånd att, på sätt Herr Rektorn föreslagit, hjälpa vår frejdade landsman. Jag hoppas dock att äfven förberörda understöd, till en del, skola förmå lätta det bekymmer som nedtryckt hans sinne.

Med sann högaktning har jag äran vara

Högädle Herr Rektorns
Ödmjukaste tjänare
Alex. Armfelt.

S:t Petersburg den [redacted] Januari 1856.

Till Herr Rektor J. W. Snellman i Helsingfors.